

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/354/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210038
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5612210038.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a sudcov JUDr. Yvetty Dzugasovej a JUDr. Jany Urbanovej, v právnej veci navrhovateľa: Ing. C. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. XXXX/XX, Q. K., proti odporcovi: Základná organizácia Slovenského zväzu záhradkárov 20-45 Kalištie, Liptovský Mikuláš, so sídlom Štúrova 4330/25, Liptovský Mikuláš, IČO: 37 903 519, v zastúpení JUDr. Martinom Cibulom, advokátom, Advokátska kancelária M. N. XXX/X, Q. K., v konaní o uložení povinnosti uviesť pozemok do predošlého stavu, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 6C/83/2012-74 zo dňa 7. mája 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 6C/83/2012-74 zo dňa 07. mája 2013 p o t v r d z u j e.

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť odporcovi trovy odvolacieho konania v sume 81,46 Eur k rukám splnomocneného zástupcu odporcu JUDr. Martina Cibulu v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal voči odporcovi uloženia povinnosti uviesť do predošlého stavu pozemok parc. č. 6193 nachádzajúci sa v kat. území Q. K., zapísaný na LV č. XXXX a na vlastné náklady odstrániť sypanú poľnú cestu zriadenú na vyššie uvedenom pozemku. Navrhovateľa zaviazal zaplatiť odporcovi trovy konania v sume 325,82 Eur, advokátovi JUDr. Martinovi P. do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie odôvodnil tým, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že navrhovateľ je výlučným vlastníkom parc. registra „E“ evidovanej na mape určeného operátu parc. č. 6193/2, vo výmere 1140 m², ktorá je zapísaná na LV č. XXXX pre okres a obec Q. K., katastrálne územie Q. K.. Táto parcela sa nachádza v záhradkárskej osade 20 - 45 Kalištie, Liptovský Mikuláš s tým, že čiastočne je užívaná ako prístupová cesta k záhradkám a čiastočne zasahuje aj do záhradiek vyčlenených jednotlivým členom záhradkárskej osady. V minulosti uvedený pozemok užívalo JRD ZČSP Liptovský Mikuláš, ktoré ako správca nehnuteľností zmluvou, uzavretou dňa 03. 09. 1984, prenechalo túto parcelu a aj ďalšie Slovenskému ovocinárskemu a záhradkárskemu zväzu, Základnej organizácii 20 - 45 Kalištie, Liptovský Mikuláš do dočasného užívania na 30 rokov. Právo dočasného užívania predmetných nehnuteľností bolo zriadené bezodplatne. Odporca vznikol ako dobrovoľné združenie občanov podľa Zákona č. 83/1990 Zb., založené za účelom vykonávania záhradkárskej činnosti v určenej územnej lokalite s tým, že Stanovy Základnej organizácie slovenského zväzu záhradkárov 20 - 45 Kalištie, Liptovský Mikuláš zo dňa 25. 03. 2003 boli zaregistrované na Ministerstve vnútra SR dňa 24. 07. 2003. Odporca je občianskym združením so samostatnou právnou subjektivitou. V zmysle článkov 2 Stanov poslaním odporcu je organizovať, zabezpečovať a rozvíjať záhradkársku činnosť svojich členov a tým sa podieľať na tvorbe a ochrane zdravého životného prostredia efektívnym využívaním menej hospodárnej poľnohospodárskej

pôdy. Medzi účastníkmi bolo nesporné, že medzi nimi nedošlo k uzavretiu nájomnej zmluvy v zmysle Nariadenia vlády SR č. 208/1994 Z. z. o nájme poľnohospodárskych a lesných nehnuteľností a o nájme poľnohospodárskeho podniku, a preto v zmysle § 3 ods. 1 Zákona č. 64/1997 Z. z. o užívaní pozemkov v zriadených záhradkárskych osadách a vyporiadaní vlastníctva k nim vznikol medzi nimi nájomný vzťah dňom 26. 03. 1997, t. j. dňom, kedy citovaný právny predpis nadobudol účinnosť. Na základe uvedeného okresný súd konštatoval, že navrhovateľ, aj keď je vlastníkom spornej nehnuteľnosti, je povinný strieť užívanie tejto nehnuteľnosti členmi záhradkárskej osady. Navrhovateľ by mohol vypovedať nájomný vzťah iba za podmienok určených v § 3 ods. 2 citovaného zákona a v takomto prípade by bol povinný poskytnúť užívateľom náhradu v rozsahu stanovenom v § 3 ods. 3 citovaného zákona. Navrhovateľ teda, aj keď je vlastníkom nehnuteľnosti, ktorá je začlenená do záhradkárskej osady, nemôže svojvoľne rozhodovať o spôsobe užívania spornej nehnuteľnosti, avšak má v zmysle § 4 ods. 1 citovaného zákona právo na nájomné za užívanie pozemkov. Keďže navrhovateľ pozemok odmietol predať, jeho nároky sa vysporiadajú v rámci konania, ktoré sa začalo dňa 25. 11. 2005, kedy odporca podal na Obvodný pozemkový úrad v Liptovskom Mikuláši návrh na začatie konania vo veci vysporiadania pozemkov v záhradkárskej osade. Spôsob vysporiadania je daný zákonom, a to buď prídelením náhradných pozemkov v hodnote pozemku podľa registra pôvodného stavu alebo poskytnutím náhrady v peniazoch tak, ako to je upravené v § 10 ods. 1 zákona. Konanie sa začalo v zákonnej lehote, t. j. do 31. 12. 2008 a doposiaľ nebolo skončené. Navrhovateľ je však povinný stále rešpektovať daný stav a nemôže rozhodovať o spôsobe užívania pozemku, aj keď je jeho vlastníkom. Ako ďalší dôvod pre zamietnutie návrhu prvostupňový súd uviedol to, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že pozemok vlastnícky patriaci navrhovateľovi neužíva odporca, ale jeho jednotliví členovia, a to čiastočne ako prístup ku záhradkám a čiastočne ho obhospodarujú v rámci vyčlenenej záhradky. Z hľadiska uvedeného preto nebola v prejednávanej veci daná ani pasívna vecná legitímácia odporcu. O trovách konania rozhodol prvostupňový súd v zmysle § 142 ods. 1 v spojení s § 151 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) v prospech odporcu, ktorý mal v konaní plný úspech. V zmysle zásady úspechu zakotvenej v ustanovení § 142 ods. 1 O. s. p. prvostupňový súd priznal odporcovi náhradu všetkých účelne vynaložených trov spojených s bránením práva spolu v sume 325,82 Eur, spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia.

Proti vyššie uvedenému rozsudku podal navrhovateľ odvolanie, na základe ktorého odvolací súd žiadal, aby napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil a jeho návrhu v celom rozsahu vyhovel. Prvostupňovému súdu vytýkal nesprávne právne posúdenie. S poukazom na zmluvu o dočasnom užívaní pozemkov, uzavretú medzi Jednotným roľníckym družstvom ZČSP Liptovský Mikuláš v zastúpení predsedom F. J. na strane odovzdávajúcej organizácie a Slovenským zväzom záhradkárov ZO 20 - 45 Kalištie v Liptovskom Mikuláši, zastúpenej C. I. na strane preberajúcej organizácie, mal zato, že pasívne legitimovaný subjekt v označenom odporcovi bol určený správne, lebo práve on sporný pozemok prevzal do dočasného užívania. Navyše aktuálny stav pozemku nezodpovedá zápisu v katastri nehnuteľností, podľa ktorého sa jedná o ornú pôdu, ale odporca z tohto pozemku vytvoril sypanú poľnú cestu. Túto zriadil bez stavebného povolenia, ktoré bolo nutnou záležitosťou pre uskutočnenie akéhokoľvek stavebného diela. Uvedeným konaním odporca porušil vlastnícke právo navrhovateľa. Prvostupňový súd tiež pochybil, keď po vykonanej ohliadke sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nevyjadril, či sporný pozemok je sypanou poľnou cestou alebo nie. Preto odvolateľ navrhol, aby si odvolací súd vyžiadal stanovisko Výskumného ústavu pôdozvedectva a ochrany pôdy Bratislava. Rovnako takisto prvostupňový súd pochybil, keď sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nevyjadril k otázke vysporiadania pozemkov záhradkárskej osady a tiež plateniu nájmu. Odporca pritom už desaťročia uskutočňuje kolosálny podvod, keď z peňazí, ktoré by mal jednoznačne platiť vo forme nájmu, konkrétne vlastníkom uskutočňuje kúpu pozemkov. Odvolateľ taktiež nesúhlasil so zviazaním na zaplatenie trov konania.

Odporca v podanom vyjadrení zo dňa 29. 07. 2013 odvolací súd žiadal, aby napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil, stotožňujúc sa s jeho dôvodmi. Odvolanie navrhovateľa označil za nezrozumiteľné, vnútorne rozporné a nedôvodné. Neuvedol v ňom žiadne ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, s ktorými by sa prvostupňový súd už nevyporiadaval v odôvodnení napadnutého rozsudku. Poukázal aj na tú skutočnosť, že za účelom riadneho a úplného zistenia skutkového stavu veci bola vykonaná aj ohliadka na mieste samom, pri ktorej sa nezistila existencia sypanej poľnej cesty, ktorej odstránenia sa navrhovateľ domáha.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil, a to z nasledovných dôvodov:

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho obsahu spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania, tak odvolateľ - navrhovateľ, ako aj v písomnom vyjadrení odporca konštatuje, že prvostupňový súd vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O. s. p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O. s. p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

Navrhovateľ vo svojom odvolaní, aj keď v pomerne rozsiahlom, neuviedol žiadne také skutočnosti, ktoré by neboli známe ešte počas prvostupňového konania. Jeho odvolacie námietky sú totožné s tými, čo predniesol ešte v konaní pred okresným súdom. S týmito skutočnosťami sa však náležitým a presvedčivým spôsobom vysporiadal už prvostupňový súd. Zároveň je potrebné uviesť, že povinnosťou súdu nie je vysporiadať sa so všetkými skutočnosťami uvádzanými účastníkom konania, ale len s tými, ktoré majú podstatný, rozhodujúci význam pre prejednanú vec. Inak povedané všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (I. ÚS 241/07). Rovnako EŠLP pripomenul, že súdne rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sa zakladajú (García Ruiz c. Španielsku z 21. januára 1999). Judikatúra EŠLP teda nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Georiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). S poukazom na uvedené prvostupňový súd žiadnym spôsobom nepochybil, keď sa v dôvodoch rozhodnutia nevyjadril ku charakteru pozemku, ktorý je predmetom konania a bližšie tiež k otázke vysporiadania pozemkov záhradkárskej osady a plateniu nájmu. Odpoveď na tieto otázky ani odvolací súd nepovažoval za rozhodujúce pre prejednanú vec. Do obsahu práva účastníka občianskeho súdneho konania vyjadriť sa k všetkým vykonaným dôkazom v zmysle čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky nepatrí vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia súdom vykonaných dôkazov, prípadne dožadovať sa ním navrhovaného spôsobu vyhodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 98/1997).

Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo a vyplýva to aj z fotodokumentácie vyhotovenej na ohliadke na mieste samom, že nehnuteľnosť vlastnícky nesporne patriacu navrhovateľovi neužíva odporca, ale jeho jednotliví členovia, či už sčasti ako prístupovú cestu, resp. súčasť samotných záhradok. Za daného stavu preto prvostupňový súd správne konštatoval, že odporca nie je tým subjektom, ktorý by bol nositeľom hmotno-právneho vzťahu z hľadiska subjektu, ktorý by mal platiť za užívanie cudzej nehnuteľnosti. Tiež dospel k správne právnemu záveru, že medzi tými osobami, ktoré užívajú spornú nehnuteľnosť a navrhovateľom vznikol zo zákona nájomný vzťah, a preto plnenia z neho sa môže navrhovateľ domáhať len voči jednotlivým užívateľom svojej nehnuteľnosti. Odvolací súd nespochybňuje, že navrhovateľovi patrí za užívanie jeho nehnuteľnosti nájomné, avšak tohto, ako už bolo uvedené, sa musí domáhať voči jednotlivým fyzickým osobám.

Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu nevyplýva jednostrannosť ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Odvolací súd dospel k záveru, že skutkové a právne závery okresného súdu nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s článkom 46 ods. 1 Ústavy SR a že odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia (§ 157 ods. 2 O. s. p.). Za porušenie základného práva zaručeného v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v žiadnom prípade nemožno považovať to, že okresný súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 151 ods. 1 O. s. p. v prospech odporcu, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech. S poukazom na uvedené odvolací súd priznal odporcovi náhradu všetkých účelne vynaložených trov spojených s bránením práva voči navrhovateľovi, spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby, a to vyjadrenie k odvolaniu v sume 60,07 Eur + režijný paušál v sume 7,81 Eur a 20% DPH vo výške 13,58 Eur, všetko v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a/, § 13a ods. 1 písm. c/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, trovy odvolacieho konania spolu v sume 81,46 Eur.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.